

MINISTARSTVO ZNANOSTI I OBRAZOVANJA

**NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PREPOZNAVANJU I
PRIZNAVANJU INOZEMNIH OBRAZOVNIH KVALIFIKACIJA**

Zagreb, travanj 2020.



I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010. - pročišćeni tekst i 5/2014. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. PREGLED STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE PROISTEĆI DONOŠENJEM ZAKONA

- A) Pregled stanja
 - a) Razlozi zbog kojih se Zakon donosi
 - b) Strateška osnova za donošenje Zakona
- B) Osnovna pitanja koja se Zakonom uređuju
- C) Posljedice koje će proisteći donošenjem Zakona

A) Pregled stanja

a) Razlozi zbog kojih se Zakon donosi

Postupak priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija u Republici Hrvatskoj provodi se sukladno Zakonu o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija (Narodne novine br. 158/2003., 198/2003., 138/2006. i 45/2011.) (dalje u tekstu: ZPIOK), a priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija sukladno Zakonu o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (Narodne novine, br. 82/2015, 70/2019) (dalje u tekstu: ZORP).

Donošenjem ZPIOK-a 2003. godine napušten je postupak nostrifikacije koji se temeljio na usporedbi studijskih i obrazovnih programa sa srodnim programima koji se izvode u Republici Hrvatskoj te rezultirao ispravom koja je potvrđivala izjednačenost inozemne kvalifikacije kvalifikacijom koja se stječe u Republici Hrvatskoj (*rješenje o nostrifikaciji*). Umjesto nostrifikacije uveden je postupak priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija sa svrhom zapošljavanja i postupak priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija ili razdoblja obrazovanja u inozemstvu sa svrhom nastavka obrazovanja. Postupak priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija tako više nije podrazumijevao usporedbu sadržaja studijskih i obrazovnih programa, već „formalno potvrđivanje vrijednosti inozemne obrazovne kvalifikacije, odnosno razdoblja obrazovanja, koje je izdalo nadležno tijelo, u svrhu pristupa obrazovanju ili zapošljavanju“.

Međutim, u provedbi ZPIOK-a pojavili su se određeni nedostatci koji su posebno došli do izražaja ulaskom Republike Hrvatske u Europsku Uniju te stupanjem na snagu ZORP-a i



donošenjem ostalih posebnih propisa kojima se u zakonodavstvo Republike Hrvatske prenosi Direktiva 2005/36/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2013/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća o priznavanju stručnih kvalifikacija.

S obzirom na to da važeći ZPIOK ne razlikuje jasno postupke priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija s ciljem pristupa tržištu rada koje nije regulirano i pristupa profesiji koja je utvrđena kao regulirana u Republici Hrvatskoj, dolazi do nejasnoća u **nadležnosti** između agencija u sustavu obrazovanja, zaduženih za priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija i tijela nadležnih za regulirane profesije. Dodatne nejasnoće u nadležnostima uključuju nejasnoće zbog dvostrukih nadležnosti ili nejasnoće zbog nepostojanja nadležnosti. Tako primjerice, sukladno članku 6. ZPIOK-a „postupak priznavanja inozemne školske kvalifikacije o završenom osnovnom obrazovanju radi zapošljavanja ili nastavka obrazovanja“ vodi Agencija za odgoj i obrazovanje, dok se u članku 7. istog Zakona navodi da „postupak priznavanja osnovnoškolskog obrazovanja radi pristupa srednjoškolskom obrazovanju vodi školska ustanova“. S druge strane, postojećim ZPIOK-om nije niti jednoj od agencija dano u nadležnost priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija na razini koja je viša od srednjoškolske, ali nije dio visokog obrazovanja, budući da se takve kvalifikacije ne stječu u Republici Hrvatskoj (ali se stječu u inozemstvu).

Nadalje, nedostatna transparentnost i nedovoljna jasnoća u postupcima priznavanja koja proizlazi iz postojećih propisa ne sastoji se samo u nejasnoj nadležnosti, već i u **nedostatnoj informaciji** koju pruža formalni ishod postupka priznavanja inozemne obrazovne kvalifikacije sa svrhom zapošljavanja. Naime, u praksi se pokazalo da su postojeća rješenja o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija sa svrhom zapošljavanja koja izdaju agencije u sustavu obrazovanja nedovoljno informativna nositeljima kvalifikacija i poslodavcima, pogotovo u dijelu koji se odnosi na određivanje razine obrazovne kvalifikacije u državi u kojoj je kvalifikacija stečena te u usporedbi razine stečene kvalifikacije s razinama kvalifikacija koje se stječu u Republici Hrvatskoj. Zbog navedenoga agencije, na zahtjev stranke, izdaju dodatna mišljenja o inozemnoj obrazovnoj kvalifikaciji što produžuje postupak, predstavlja nepotrebitno administrativno opterećenje za agenciju i trošak za stranku.

Osim nedostataka u postupcima priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija s ciljem pristupa tržištu rada, pojavili su se i nedostatci u priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija te razdoblja obrazovanja **sa svrhom nastavka obrazovanja** posebno s obzirom na trendove u razvoju europskih obrazovnih politika.

Priznavanje kvalifikacija sa svrhom nastavka obrazovanja na prvoj razini visokog obrazovanja, prema postojećem ZPIOK-u, provode Agencija za odgoj i obrazovanje ako je riječ o priznavanju srednjoškolske kvalifikacije općeg obrazovanja ili Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih kada je riječ o kvalifikaciji stečenoj u strukovnom obrazovanju i ospozobljavanju. Taj postupak može trajati i do 60 dana te završiti nakon što se stranka već upisala na visoko učilište. Dodatno, procjenu ispunjenosti kriterija za upis u prvu godinu studijskog programa na prvoj razini visokog obrazovanja, koje podrazumijeva utvrđivanje razine prethodno stečene kvalifikacije, provodi i Središnji prijavni ured pri Agenciji za znanost i visoko obrazovanje u sklopu središnjeg prijavnog postupka. Ovakav



dvostruki postupak kojem je zajednički ishod utvrditi razinu stečene kvalifikacije s obzirom na utvrđivanje prava pristupa visokom obrazovanju, predstavlja nepotrebno administrativno opterećenje i ističe besmislenost upravnog postupka koji provodi Agencija za odgoj i obrazovanje, odnosno Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih.

Kada je riječ o priznavanju inozemne obrazovne kvalifikacije prve razine visokog obrazovanja sa svrhom pristupa drugoj razini visokog obrazovanja, također dolazi do duplicitiranja postupka procjene i vrednovanja inozemne obrazovne kvalifikacije. Sukladno postojećem ZPIOK-u, internim aktima visokih učilišta te praksi koja se razvila od donošenja ZPIOK-a, postupak priznavanja inozemne obrazovne kvalifikacije sa svrhom nastavka obrazovanja u visokom obrazovanju provode uredi za akademsko priznavanje na visokim učilištima. Postupak priznavanja provodi se odvojeno od prijavnog postupka koji se događa na samoj sastavničkoj stranki kojoj stranka želi nastaviti studiranje. U postupku priznavanja, uredi za akademsko priznavanje, po potrebi, konzultiraju Agenciju za znanost i visoko obrazovanje te stručno povjerenstvo koje provodi vrednovanje inozemne obrazovne kvalifikacije. Nakon izdavanja *Rješenja o akademskom priznavanju* stranka se upućuje na sastavnicu koja još jedanput vrednuje inozemnu obrazovnu kvalifikaciju procjenjujući, sukladno svojoj nadležnosti nad utvrđivanju kriterija za upis, ispunjenost kriterija za upis u određeni studijski program. Ovakav postupak administrativno je složen te vremenski dug tako da je moguće da se stranka, iščekujući *Rješenje o akademskom priznavanju*, ne stigne u roku prijaviti na natječaj za upis na prvu godinu diplomskog studija.

Iz svega navedenog uočljivo je da nadležnost za priznavanje pojedine kvalifikacije ovisi o tome o kojoj se kvalifikaciji radi te u koju se svrhu priznavanje provodi, i da je ta nadležnost podijeljena između tri različite agencije te obrazovnih ustanova i visokih učilišta. Takva situacija može biti vrlo zbunjujuća za osobu koja ne poznaje hrvatski sustav a možda niti ne govori hrvatski jezik, pa ju je nužno pojednostaviti.

Zaključno, ishodi postupaka priznavanja koji se provode prema postojećem ZPIOK-u nedovoljno su transparentni i jasni građanima i poslodavcima te onima koji reguliraju pristup određenim profesijama na tržištu rada. Zbog navedenoga dolazi do mogućeg duplicitiranja postupaka, do stvaranja administrativnog opterećenja institucijama te administrativnih prepreka i višestrukih troškova osobama koje tržištu rada u Republici Hrvatskoj pristupaju s različitim kvalifikacijama stečenima u inozemstvu.

Pored toga, postojeći ZPIOK nije u skladu s **pravnom stečevinom Europske unije**, odnosno hrvatskih propisa u kojima su transponirane odredbe relevantnih direktiva iz razloga što ne sadrži odredbe koji se odnose na priznavanje kvalifikacija osoba pod međunarodnom i supsidijarnom zaštitom, a koje nisu u mogućnosti dostaviti dokaze stečenih kvalifikacija. Postojeći ZPIOK također ne odgovara trendovima u strateškom razvoju obrazovnih politika država članica Europske unije i Bolonjskog procesa.

b) Strateška osnova za donošenje Zakona



Ovaj zakon temelji se na načelu promicanja internacionalizacije i međunarodne mobilnosti uz primjenu kvalifikacijskih okvira i europskih načela u osiguravanju kvalitete. Strateško opredjeljenje Republike Hrvatske prema promicanju internacionalizacije obrazovanja i poticanju međunarodne mobilnosti, posebno u visokom obrazovanju, razvidno je iz Strategije obrazovanja, znanosti i tehnologije (Narodne novine br. 124/2014.) te je u skladu sa širim strateškim okvirom Europske unije, u prvom redu Strategije Europske unije Europa 2020, i Strateškim okvirom za suradnju država članica Europske unije u obrazovanju i ospozobljavanju (*Education and Training 2020- ET 2020*) kao i s razvojnim procesima u sklopu Bolonjskog procesa (visoko obrazovanje) i Kopenhaškog procesa (strukovno obrazovanje i ospozobljavanje).

Među ključnim strateškim dokumentima koji promoviraju internacionalizaciju, mobilnost, priznavanje, odnosno prepoznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija i razdoblja obrazovanja bez prepreka, najvažnije su *Preporuke o promicanju automatskog uzajamnog priznavanja kvalifikacija visokog obrazovanja i srednjoškolskog obrazovanja i ospozobljavanja te ishoda razdoblja učenja u inozemstvu*, koju je usvojilo Vijeće Europske unije u studenome 2018. godine. Ovim se Preporukama, između ostalog, preporuča državama članicama da najkasnije do 2025. godine poduzmu korake neophodne za ostvarivanje automatskog uzajamnog priznavanja, odnosno prepoznavanja razina kvalifikacija te razdoblja obrazovanja u svrhu nastavka obrazovanja u visokom obrazovanju, u skladu s određenim kriterijima i načelima, odnosno da poduzmu korake neophodne za ostvarivanje znatnog napretka prema istom cilju u srednjoškolskom obrazovanju. Cilj Preporuke Vijeća je osigurati da se svakom studentu i učeniku koji prođe neku vrstu obrazovanja u inozemstvu, bilo za stjecanje kvalifikacije ili u sklopu mobilnosti u svrhu učenja, stečeni ishodi učenja u tom razdoblju automatski priznaju, odnosno prepoznaju u svrhu nastavka obrazovanja, čime se ne dovodi u pitanje pravo visokih učilišta ili obrazovnih ustanova da odrede posebne uvjete za upis u određene programe ili da provjere vjerodostojnost dokumenata.

Politika priznavanja, odnosno prepoznavanja kvalifikacija u visokom obrazovanju temelji se na strateškoj inicijativi u sklopu Bolonjskog procesa, odnosno Strategiji mobilnosti 2020 za Europski prostor visokog obrazovanja koju su ministri visokog obrazovanja donijeli u Bukureštu 2012. godine te u skladu s razvojem i primjenom kvalifikacijskih okvira i osiguravanjem kvalitete u Europskom prostoru visokog obrazovanja.

Postupci priznavanja, odnosno prepoznavanja u zemljama Bolonjskog procesa razvijaju se u skladu s Konvencijom o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija na području Europe (dalje u tekstu: Lisabonska konvencija) koja je u zakonodavstvo Republike Hrvatske ugrađena Zakonom o potvrđivanju Konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija u području Europe (Narodne novine, br. 9/2002) te njenim pratećim dokumentima i ministarskim priopćenjima kojima se obnavljaju strateški ciljevi Bolonjskog procesa.

Prateći dokumenti Lisabonske konvencije uključuju i „Preporuke za korištenje kvalifikacijskih okvira u priznavanju inozemnih kvalifikacija“, usvojene u lipnju 2013. godine, prema kojima se preporučuje korištenje kvalifikacijskih okvira u priznavanju, odnosno prepoznavanju kvalifikacija u visokom obrazovanju i kvalifikacija koje



omogućavaju pristup visokom obrazovanju kao i u svrhu pristupa tržištu rada. Naime, informacija o smještanju kvalifikacija na razine nacionalnih kvalifikacijskih okvira i njihovom povezivanju s Europskim kvalifikacijskim okvirom i Kvalifikacijskim okvirom Europskog prostora visokog obrazovanja (tzv. europski meta okviri), temelj je za utvrđivanje razine inozemne obrazovne kvalifikacije i usporedbu s razinama Hrvatskog kvalifikacijskog okvira temeljem čega se procjenjuju prava nositelja inozemne obrazovne kvalifikacije koja proizlaze iz kvalifikacije stečene u inozemstvu te prepoznaju mogućnosti za daljnje obrazovanje ili pristup tržištu rada.

Revidiranje nacionalnog zakonodavstva s ciljem potpunog usklađivanja s Lisabonskom konvencijom i njenim pratećim dokumentima istaknuto je u Erevanskom ministarskom priopćenju (2015.) i Pariskom ministarskom priopćenju (2018.).

B) Osnovna pitanja koja se Zakonom uređuju

Nastavno na iznesenu analizu postojećeg stanja i problema u provedbi postojećeg ZPIOK-a, ovim se Nacrtom prijedloga Zakona predlaže razlikovati priznavanje od prepoznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija.

Prepoznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija primjenjuje se u slučajevima kada je svrha pristup tržištu rada u Republici Hrvatskoj o čemu nositelj kvalifikacije traži mišljenje te pomoć od ENIC/NARIC ureda, odnosno Centra za pomoć, pri Agenciji za znanost i visoko obrazovanje. Mišljenje Agencije za znanost i visoko obrazovanje sadrži sve relevantne informacije o mogućnostima pristupa tržištu rada u Republici Hrvatskoj uključujući i informacije o mogućim dalnjim postupcima priznavanja, ukoliko se radi o pristupu tržištu rada koje je regulirano.

Prepoznavanjem inozemnih obrazovnih kvalifikacija želi se unaprijediti kvaliteta informacije o stečenoj inozemnoj obrazovnoj kvalifikaciji. Predložena unapređenja se posebno odnose na jasno razgraničavanje postupaka s ciljem pristupa tržištu rada u **nereguliranim** profesijama u odnosu na priznavanje s ciljem pristupa tržištu rada u **reguliranim** profesijama. U slučaju pristupa tržištu rada koje nije regulirano, umjesto upravnog postupka priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija, prepoznavanjem inozemne obrazovne kvalifikacije interpretiraju se prava koja proizlaze iz kvalifikacije stečene u inozemstvu u odnosu na mogućnosti i prilike koje nositelj kvalifikacije ima na tržištu rada u Republici Hrvatskoj.

Vezano za postojeće nejasnoće po pitanju nadležnosti, ovim se Nacrtom prijedloga Zakona predlaže da nadležnost nad prepoznavanjem inozemnih obrazovnih kvalifikacija sa svrhom pristupa tržištu rada koje nije regulirano ima jedna jedinstvena informativna točka, a to je **ENIC/NARIC** ured, odnosno **Centar za pomoć** pri Agenciji za znanost i visoko obrazovanje, umjesto, kako je propisano važećim zakonom tri agencije: Agencija za odgoj i obrazovanje, Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih, Agencija za znanost i visoko obrazovanje.



Ovim se želi centralizirati uloga prepoznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija sa svrhom zapošljavanja u nereguliranim profesijama na instituciju koja ima najviše iskustva u politikama priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija i kvalifikacijskih okvira općenito te je najbolje povezana sa sličnim institucijama u inozemstvu kroz postojeće i funkcionalne mreže ENIC/NARIC ureda te centara za pomoć u priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija. Ovakav prijedlog je u skladu s Člankom 75. ZORP-a kojim se propisuje da je ENIC/NARIC Ured Agencije za znanost i visoko obrazovanje Centar za pomoć koji je dužan „građanima i centrima za pomoć drugih država članica pružati potrebne informacije o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, kao što su informacije o nacionalnom zakonodavstvu koji se uređuju regulirane profesije i bavljenje tim profesijama.“

Navedeno se predlaže kako bi se otklonile nejasnoće u nadležnostima koje se pojavljuju i u određenim specifičnim slučajevima (npr. prepoznavanje kvalifikacije visokog obrazovanja koja nije stečena na visokom učilištu, a koja se povezuje s razinom 5 Europskog kvalifikacijskog okvira) te osiguralo postojanje jedne jedinstvene kontakt točke za sve građane koji žele raditi u Republici Hrvatskoj, a svoje su obrazovne ili stručne kvalifikacije stekli u inozemstvu.

Uz to, ovaj je prijedlog u skladu s *Preporukama Vijeća Europske unije o promicanju automatskog uzajamnog priznavanja kvalifikacija visokog obrazovanja i srednjoškolskog obrazovanja i osposobljavanja te ishoda razdoblja učenja u inozemstvu* kojom se preporučuje državama članicama da „razvijaju kapacitete i jačaju **ulogu nacionalnih informacijskih centara** za akademsko priznavanje, odnosno prepoznavanje te vrednovanje kvalifikacija, osobito u pogledu širenja informacija, upotrebe internetskih alata radi poboljšanja efikasnosti, transparentnosti i dosljednosti te smanjivanja administrativnog i finansijskog opterećenja za korisnike njihovih usluga“.

Nadalje, ovim se Nacrtom prijedloga Zakona želi unaprijediti **kvaliteta informacije** o kvalifikaciji stečenoj u inozemstvu sa svrhom pristupa tržištu rada kako bi, na temelju dobivenih informacija o znanjima i vještinama te pravima koje stečena kvalifikacija daje, nadležna tijela i poslodavci mogli donositi utemeljene procjene.

Stoga se ovim Nacrtom prijedloga Zakona predlaže da se prepoznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija sa svrhom zapošljavanja provodi kao **neupravni postupak** iz razloga što se, u duhu novog koncepta prepoznavanja (u odnosu na ranije postupke nostrifikacije te priznavanja) nositelju inozemne obrazovne kvalifikacije ne dodjeljuju nikakva prava, već se time samo daju relevantne informacije koje proizlaze iz stečene kvalifikacije u smislu prepoznavanja već postojećih prava koja proizlaze samim stjecanjem kvalifikacije, u zemlji u kojoj je kvalifikacija izdana te interpretacijom tih prava u Republici Hrvatskoj. Stoga se umjesto upravnog postupka koji završava rješenjem o priznavanju koje u praksi naknadno prati dodatno mišljenje agencije, u slučajevima kada su informacije iz rješenja nedostatne, uvodi mogućnost dobivanja mišljenja o inozemnoj obrazovnoj kvalifikaciji kojim se utvrđuje razina, uspoređuje s odgovarajućom kvalifikacijskom razinom u Republici Hrvatskoj te daju dodatne relevantne informacije o obrazovnom i



kvalifikacijskom sustavu zemlje u kojoj je stečena inozemna obrazovna kvalifikacija i informacije o pravima koja se u toj zemlji stječu kvalifikacijom.

Na kraju, ovim se Nacrtom prijedloga Zakona predlaže da se mišljenje o inozemnoj obrazovnoj kvalifikaciji koje izdaje Agencija za znanost i visoko obrazovanje kao javna ustanova u sustavu obrazovanja koja se financira iz državnog proračuna, poslodavcima, visokim učilištima, nadležnim tijelima za regulirane profesije ili građanima, izdaje **bez naknade**.

U slučajevima kada nositelj kvalifikacije želi **nastaviti obrazovanje**, u Republici Hrvatskoj ovim Nacrtom prijedloga Zakona predlaže se razlikovanje prepoznavanja i priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija. **Prepoznavanje** inozemnih obrazovnih kvalifikacija provodi se kao automatsko priznavanje razine inozemne obrazovne kvalifikacije sa svrhom nastavka obrazovanja u slučajevima kada postoji opravданo povjerenje u sustav osiguravanja kvalitete obrazovanja u zemlji u kojoj je kvalifikacija stečena. Takvo povjerenje postoji ako se radi o kvalifikaciji stečenoj u državi u kojoj je nacionalni kvalifikacijski okvir povezan s Europskim kvalifikacijskim okvirom te s Kvalifikacijskim okvirom Europskog prostora visokog obrazovanja, na visokom učilištu koje je vanjski vrednovano u skladu s Europskim standardima i smjernicama za osiguravanje kvalitete u Europskom prostoru visokog obrazovanja te od strane agencije za osiguravanje kvalitete koja je upisana u Europski registar agencija za osiguravanje kvalitete ili se radi o kvalifikaciji koja ne udovoljava navedenim kriterijima (ukoliko se radi o kvalifikaciji visokog obrazovanja).

Ukoliko povjerenje u sustav osiguravanja kvalitete ne postoji, visoka učilišta, u skladu s Ustavom danom im autonomijom te akademskom samoupravom, svojim internim aktima propisuju procedure **priznavanja** inozemnih obrazovnih kvalifikacija i razdoblja studiranja u inozemstvu na način na koji smatraju da najbolje odgovara strateškim ciljevima institucije i najboljoj europskoj praksi.

Kada je riječ o priznavanju razdoblja obrazovanja u inozemstvu ono se priznaje automatski u skladu s Ugovorom o učenju, uz primjenu Vodiča za ECTS bodove te u skladu s internim aktima visokog učilišta, odnosno obrazovne ustanove. Navedeno je u skladu s *Preporukama Vijeća o promicanju automatskog uzajamnog priznavanja kvalifikacija visokog obrazovanja i srednjoškolskog obrazovanja i sposobljavanja te ishoda razdoblja učenja u inozemstvu*.

U skladu s navedenim, Nacrt prijedloga Zakona uvodi priznavanje, odnosno prepoznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije sa svrhom nastavka obrazovanja u sklopu **prijavnog postupka**. Prepoznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije osnovnoškolske i srednjoškolske razine provodit će Središnji prijavnji ured Agencije za znanost i visoko obrazovanje u sklopu centraliziranog prijavnog postupka, a prepoznavanje, odnosno priznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije preddiplomske razine te priznavanje razdoblja obrazovanja sa svrhom nastavka obrazovanja provodit će visoka učilišta, u sklopu svoga upisnog postupka te u skladu sa svojim internim aktima. Prepoznavanje, odnosno priznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije preddiplomske razine visoka učilišta mogu povjeriti i



Središnjem prijavnom uredu Agencije za znanost i visoko obrazovanje, ako su mu ujedno i povjerili provedbu prijavnog postupka za upis na diplomsku razinu visokog obrazovanja.

C)

Posljedice koje će proisteći donošenjem zakona

Cilj izmjena zakonskog okvira za prepoznavanje, odnosno priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija je unapređenje politike priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija uz pojednostavljenje procedura i otklanjanje administrativnih prepreka za međunarodnu mobilnost u obrazovanju i mobilnost radne snage te uz primjenu kvalifikacijskih okvira i u skladu s europskim načelima u osiguravanju kvalitete u visokom obrazovanju.

Ovim se Nacrtom prijedloga Zakona otklanjaju nedostatci postojećeg zakonodavnog i institucijskog okvira te se unapređuje transparentnost, kvaliteta i svrhovitost te dostupnost priznavanja, odnosno prepoznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija, uz prihvatanje strateških opredjeljenja Republike Hrvatske prema internacionalizaciji obrazovanja i poticanju dolazne obrazovne mobilnosti.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Financijska sredstva potrebna za provedbu predloženog propisa osigurana su na pozicijama Agencije za znanost i visoko obrazovanje, Agencije za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih i Agencije za odgoj i obrazovanje koje imaju ustrojena radna mjesta službenika nadležnih za priznavanje kvalifikacija. Sredstva za pet službenika osigurana su na pozicijama Agencije za znanost i visoko obrazovanje u iznosu od 520.000,00 kn. Sredstva za dva službenika osigurana su na pozicijama Agencije za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih u iznosu od 196.800,00 kn. Sredstva za jednog zaposlenika osigurana su na pozicijama Agencije za odgoj i obrazovanje u iznosu od 98.400,00 kn godišnje.

Nacrtom prijedloga Zakona predviđeno je da se umjesto priznavanja provodi prepoznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija sa svrhom zapošljavanja u nereguliranim profesijama te da predmetni postupak provodi agencija nadležna za znanost i visoko obrazovanje što podrazumijeva prebacivanje navedenih sredstava i zaposlenika Agencije za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih te Agencije za odgoj i obrazovanje na Agenciju za znanost i visoko obrazovanje.

Financijska sredstva potrebna za provedbu predloženog propisa osigurana su i na pozicijama devet javnih visokih učilišta koja imaju ustrojene urede za akademsko priznavanje inozemnih kvalifikacija i razdoblja studija u svrhu nastavka obrazovanja u ukupnom iznosu od 864.000,00 godišnje. Nacrtom prijedloga Zakona predviđeno je da priznavanje i prepoznavanje u svrhu nastavka obrazovanja provode uredi za akademsko priznavanje visokih učilišta.





IV. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA
O PREPOZNAVANJU I PRIZNAVANJU INOZEMNIH OBRAZOVNIH
KVALIFIKACIJA

Glava I.
OPĆE ODREDBE

Članak 1.

- (1) Zakonom o prepoznavanju i priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija (u dalnjem tekstu: Zakon) uređuju se prepoznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu pristupa tržištu rada u zanimanjima koja nisu uključena u Popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj, priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija ili automatsko prepoznavanje razina inozemnih obrazovnih kvalifikacija sa svrhom nastavka obrazovanja u slučajevima kada je to opravdano, utvrđuju se nadležna tijela te ustanove koja provode postupke priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija i razdoblja obrazovanja u inozemstvu.
- (2) Priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu pristupa tržištu rada u profesijama koje su uključene u Popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj provodi se sukladno posebnim propisima.
- (3) Priznavanje razdoblja obrazovanja u inozemstvu, koje se provodi sukladno sporazumu između studenta, odnosno učenika, matične obrazovne ustanove i obrazovne institucije u inozemstvu, sklopljenog prije odlaska na mobilnost ili između visokih učilišta, provodi se sukladno općim aktima visokog učilišta, te se na isto ne primjenjuju odredbe ovoga Zakona.
- (4) Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje, odnose se jednakom na muški i ženski rod.

Članak 2.

- (1) Cilj Zakona je internacionalizacija visokog obrazovanje kroz olakšavanje međunarodne mobilnosti i unapređenje kvalitete prepoznavanja, odnosno postupaka priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija, uz uvažavanje informacija o sustavima osiguravanja kvalitete i kvalifikacijskim okvirima.
- (2) Prepoznavanje i priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija temelji se na načelima:
 - prava nositelja kvalifikacije na prepoznavanje, odnosno priznavanje stečene inozemne obrazovne kvalifikacije



- jednakog pristupa prepoznavanju, odnosno priznavanju i nedopuštenosti diskriminacije po bilo kojoj osnovi kao što je spol, rasa, boja kože, invaliditet, jezik, vjera, političko ili drugo uvjerenje, nacionalnost, etničko ili socijalno podrijetlo, povezanost s nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status, odnosno bilo koja druga okolnost koja nije povezana s vrijednošću inozemne obrazovne kvalifikacije čije se priznavanje traži
- transparentnosti i dosljednosti primjene kriterija procjene i vrednovanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija
- dostupnosti informacija nositeljima inozemnih obrazovnih kvalifikacija o njihovim mogućnostima na tržištu rada, odnosno za nastavak obrazovanja u Republici Hrvatskoj,
- prepoznavanja, odnosno priznavanja istih inozemnih obrazovnih kvalifikacija na isti način.

Članak 3.

U Zakonu su u uporabi pojmovi sa sljedećim značenjem:

Inozemna obrazovna kvalifikacija je formalni ishod procesa vrednovanja ostvarenih skupova ishoda učenja određenih razina, obujma, profila i kvalitete. Dokazuje se ispravom koju izdaje obrazovna institucija ovlaštена za izvođenje programa za stjecanje inozemne obrazovne kvalifikacije za koju se traži priznavanje.

Prepoznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije je davanje informacija o razini, obujmu, profilu i kvaliteti inozemne obrazovne kvalifikacije i pravima koja ta kvalifikacija daje u zemlji u kojoj je stečena. Prepoznavanje se primjenjuje u svrhu pristupa tržištu rada te radi nastavka obrazovanja. Prepoznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije u svrhu nastavka obrazovanja je i automatsko prepoznavanje razine iz čega proizlazi pravo nositelja kvalifikacije koju je izdala obrazovna institucija u jednoj državi na pristup nastavku obrazovanja na visokom učilištu ili obrazovnoj ustanovi u Republici Hrvatskoj.

Priznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije je postupak koji se primjenjuje u slučajevima kada nisu zadovoljeni kriteriji za automatsko prepoznavanje te se provodi u okviru pojedinoga upisnog postupka sukladno općim aktima ustanove.

Priznavanje razdoblja obrazovanja je priznavanje dijela obrazovanja provedenog u inozemstvu s ciljem nastavka obrazovanja u Republici Hrvatskoj, sukladno s općim aktima visokog učilišta ili obrazovne ustanove.

Automatsko prepoznavanje razdoblja obrazovanja je priznavanje ishoda učenja stečenih za vrijeme razdoblja obrazovanja u inozemstvu, sukladno s općim aktima visokog učilišta ili obrazovne ustanove.

Nacionalni ENIC/NARIC ured je ustrojstvena jedinica agencije nadležne za znanost i visoko obrazovanje (u dalnjem tekstu: Agencija) koja ima funkciju izvještajnog centra o



akademskoj mobilnosti i prepoznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija na svim razinama obrazovanja.

Središnji prijavni ured je ustrojstvena jedinica Agencije koji ima funkciju provedbe prijavnog postupka za upis u srednje škole i na visoka učilišta.

Članak 4.

- (1) Pravo na prepoznavanje ili na priznavanje imaju hrvatski državljeni, strani državljeni, osobe bez državljanstva, azilanti te stranci pod supsidijarnom zaštitom.
- (2) Za azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom koji iz opravdanih razloga nije u mogućnosti dostaviti potrebnu dokumentaciju kojom dokazuje inozemnu obrazovnu kvalifikaciju, Agencija, visoko učilište ili obrazovna ustanova provest će odgovarajući postupak u skladu s odredbama ovog Zakona, sa svojim internim aktima, općim propisom kojim je regulirana međunarodna i privremena zaštita azilanata i stranaca te s Lisabonskom konvencijom i njenim pratećim dokumentima.

Glava II.

PREPOZNAVANJE INOZEMNIH OBRAZOVNIH KVALIFIKACIJA

PREPOZNAVANJE U SVRHUPRISTUPA TRŽIŠTU RADA

Članak 5.

Prepoznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu pružanja informacija o mogućnostima pristupa tržištu rada provodi Nacionalni ENIC/NARIC ured pri Agenciji.

Članak 6.

Prepoznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu pružanja informacija o mogućnostima pristupa tržištu rada Agencija provodi na upit građana, nositelja inozemnih obrazovnih kvalifikacija.

Članak 7.

- (1) Uz upit radi prepoznavanja inozemne obrazovne kvalifikacije prilaže se:

- izvornik ili ovjerena preslika isprave o stečenoj inozemnoj obrazovnoj kvalifikaciji



- dopunska isprava o studiju ili dopunska isprava uz svjedodžbu na engleskom jeziku ako postoji, ili u izvorniku s ovjerenim prijevodom na hrvatski ili engleski jezik
 - preslika osobne iskaznice, putovnice, domovnice ili drugog odgovarajućeg dokumenta o državljanstvu
 - rješenje nadležnog tijela ili preslika vjenčanog lista za osobe koje su promijenile ime i/ili prezime.
- (2) Agencija može zatražiti i druge dokumente koji nisu navedeni u stavku 1. ovog članka, ili ovjereni prijevod nekog od dokumenata na hrvatski jezik.

Članak 8.

- (1) Mišljenje Agencije sadrži sljedeće:
- a) Informaciju o razini inozemne obrazovne kvalifikacije, ukoliko je moguće
 - b) informacije o stečenoj kvalifikaciji, uključujući dodatne informacije o razini inozemne obrazovne kvalifikacije temeljem informacije o njezinom položaju u kvalifikacijskom sustavu zemlje u kojoj je izdana odnosno položaju u nacionalnome kvalifikacijskom okviru (ako postoji), povezanosti s Europskim kvalifikacijskim okvirom i Kvalifikacijskim okvirom europskog prostora visokog obrazovanja (ako je povezivanje provedeno) te, posljedično, s kvalifikacijskom razinom u Hrvatskom kvalifikacijskom okviru
 - c) informacije o akreditaciji studijskog odnosno obrazovnog programa i obrazovne institucije, sustavima osiguravanja kvalitete u obrazovanju uključujući i, ukoliko je primjenjivo, informaciju o uključenosti agencije nadležne za osiguravanje kvalitete u Europskom registru za osiguravanje kvalitete visokog obrazovanja (EQAR), statusu obrazovne ustanove i obrazovnog programa te eventualno ostale informacije o kvaliteti kvalifikacije, relevantne za provedbu postupka priznavanja
 - d) informacije o stečenoj kvalifikaciji, uključujući, u mjeri u kojoj su dostupne, i informacije o pravima koja se stječu posjedovanjem inozemne obrazovne kvalifikacije
 - e) informacije o tome je li kvalifikacija stečena kroz vrednovanje neformalnog i informalnog učenja te stjecanje inozemne obrazovne kvalifikacije, djelomično ili u cjelini, na daljinu
 - f) dodatne informacije koje mogu biti relevantne u skladu s internim aktima Agencije.
- (2) U slučaju kada postoji sumnja radi li se o vjerodostojnoj ispravi, Agencija vrši provjeru vjerodostojnosti stečene inozemne obrazovne kvalifikacije koja je priložena uz upit o prepoznavanju.
- (3) U mišljenju o inozemnoj obrazovnoj kvalifikaciji navodi se svrha prepoznavanja i izvorni naziv inozemne obrazovne kvalifikacije, uz obrazloženje naziva inozemne obrazovne kvalifikacije na hrvatskom jeziku koje u najboljoj mogućoj mjeri opisuje kvalifikaciju.



Članak 9.

- (1) Agencija mišljenje iz članka 8. ovog Zakona izdaje najkasnije u roku od 45 dana od dana zaprimanja upita.
- (2) Mišljenje o inozemnoj obrazovnoj kvalifikaciji informativne je i savjetodavne naravi te predstavlja ishod prepoznavanja kvalifikacije stečene u inozemstvu te prava i mogućnosti koji iz stečene kvalifikacije proizlaze.

Članak 10.

Protiv mišljenja Agencije o prepoznavanju inozemne obrazovne kvalifikacije može se izjaviti prigovor čelniku tijela, koji o prigovoru odlučuje rješenjem u roku od 30 dana od dana zaprimanja prigovora.

Članak 11.

Nositelj inozemne obrazovne kvalifikacije u visokom obrazovanju stečeni naziv koristi u Republici Hrvatskoj u njegovom izvornom obliku.

Članak 12.

Prepoznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija provodi se bez naknade.

PRIZNAVANJE RAZDOBLJA OBRAZOVANJA

Članak 13.

- (1) Priznavanje razdoblja obrazovanja osnovnoškolskog ili srednjoškolskog odgoja i obrazovanja provedenog u inozemstvu u svrhu nastavka obrazovanja provodi obrazovna ustanova u kojoj podnositelj zahtjeva namjerava nastaviti obrazovanje, sukladno načelima propisanima ovim Zakonom i zakonima iz područja odgoja i obrazovanja te u skladu s internim aktima obrazovne ustanove.
- (2) Priznavanje razdoblja obrazovanja provedenog u inozemstvu na razini visokog obrazovanja u svrhu nastavka obrazovanja provodi visoko učilište na kojem se nastavlja obrazovanje sukladno načelima propisanima ovim Zakonom i zakonima iz područja visokog obrazovanja te u skladu s internim aktima visokog učilišta.
- (3) Postupci priznavanja iz ovog članka dio su unutarnjeg sustava osiguravanja kvalitete te, kao i ostale djelatnosti visokih učilišta ili obrazovnih ustanova, podliježu vanjskom vrednovanju, sukladno propisima kojima se regulira osiguravanje kvalitete u području odgoja i obrazovanja te u području visokog obrazovanja.



***PREPOZNAVANJE I PRIZNAVANJE INOZEMNE OBRAZOVNE
KVALIFIKACIJE U SVRHU NASTAVKA OBRAZOVANJA***

Članak 14.

- (1) Prepoznavanjem ili priznavanjem inozemne obrazovne kvalifikacije u svrhu nastavka obrazovanja priznaje se razina inozemne obrazovne kvalifikacije ako odgovara razini kvalifikacije koja je uvjet za nastavak obrazovanja.
- (2) Prepoznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije koja se stječe po završetku osnovnoškolskog odgoja i obrazovanja, u svrhu upisa u srednju školu, te prepoznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije koja se stječe po završetku srednjoškolskog odgoja i obrazovanja, u svrhu upisa na studijski program provodi Središnji prijavni ured Agencije, u skladu s odredbama ovog Zakona i svojim općim aktima.

Članak 15.

- (1) Središnji prijavni ured Agencije, odnosno visoka učilišta dužni su u sklopu prijavnih, odnosno upisnih postupaka iz članka 14. ovog Zakona, bez provođenja posebnog postupka priznavanja, sukladno svojim općim aktima, automatski prepoznati razinu inozemne obrazovne kvalifikacije koja je stečena:
 - u državi u kojoj je nacionalni kvalifikacijski okvir povezan s Europskim kvalifikacijskim okvirom i Kvalifikacijskim okvirom Europskog prostora visokog obrazovanja i
 - na visokom učilištu na kojem je vanjsko osiguravanje kvalitete provela agencija upisana u Europski registar za osiguravanje kvalitete visokog obrazovanja (EQAR), ukoliko se radi o kvalifikaciji u visokom obrazovanju.
- (2) U slučajevima koji nisu obuhvaćeni stavkom 1.ovog članka, Središnji prijavni ured utvrđuje odgovara li razina stečene inozemne kvalifikacije razini kvalifikacije koja je uvjet za nastavak obrazovanja, sukladno svojim općim aktima i općim aktima visokog učilišta na koji se nastavlja obrazovanje, pri čemu, ako razina inozemne obrazovne kvalifikacije nije odgovarajuća, savjetuje nositelja kvalifikacije na nastavak obrazovanja kojim se stječe kvalifikacija tražene razine.
- (3) U slučajevima koji nisu obuhvaćeni stavkom 1.ovog članka visoko učilište postupa u skladu sa svojim općim aktima kojima uređuje prepoznavanje ili priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija sa svrhom nastavka obrazovanja, uključujući i mogućnost djelomičnog priznavanja te utvrđivanja razlikovnih obveza studenata za potrebe upisa na studij i pravo na pravni lijek.



- (4) Visoko učilište može zatražiti mišljenje od ENIC/NARIC ureda Agencije o svim ili pojedinim informacijama o inozemnoj obrazovnoj kvalifikaciji navedenim u članku 8. ovog Zakona, uključujući i o razini inozemne obrazovne kvalifikacije ili vjerodostojnosti isprave. Agencija je mišljenje dužna dostaviti visokom učilištu u roku od osam dana od dana zaprimanja zahtjeva.
- (5) U slučaju kada je razina inozemne obrazovne kvalifikacije priznata, ali nositelj inozemne obrazovne kvalifikacije ne ostvari upis na visoko učilište, postupa se sukladno općim aktima visokog učilišta kojima su regulirani postupci upisa.

Članak 16.

- (1) Prepoznavanje ili priznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije na razini visokog obrazovanja u svrhu nastavka obrazovanja provodi visoko učilište na kojem se želi nastaviti obrazovanje u sklopu svoga upisnog postupka.
- (2) Prepoznavanje ili priznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije proizvodi učinke isključivo u okviru tog upisnog postupka.
- (3) Ako visoko učilište povjeri prijavni postupak iz stavka 2. ovog članka Središnjem prijavnom uredu, prepoznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije u svrhu nastavka obrazovanja provodi Središnji prijavni ured, uz savjetodavnu pomoć Nacionalnog ENIC/NARIC ureda.

Članak 17.

- (1) Informacije o postupku i kriterijima prepoznavanja, odnosno priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija u sklopu upisnog postupka te pravu na pravni lijek moraju biti javno dostupne.
- (2) Prepoznavanje i priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija i razdoblja obrazovanja dio su unutarnjeg sustava osiguravanja kvalitete te, kao i ostale djelatnosti visokih učilišta, podliježu vanjskom vrednovanju, sukladno propisima kojima se uređuje osiguravanje kvalitete u visokom obrazovanju.



Glava III.

EVIDENCIJE I POSLOVI

Članak 18.

- (1) Agencija, visoka učilišta i obrazovne ustanove koje provode prepoznavanje i priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija dužne su u elektroničkom obliku voditi evidencije o svim ishodima prepoznavanja, odnosno priznavanja.
- (2) Evidencije iz stavka 1. ovog članka moraju sadržavati:
 - podatke o nositelju inozemne obrazovne kvalifikacije: puno ime i prezime, godina rođenja, spol i državljanstvo
 - podatke o inozemnoj obrazovnoj kvalifikaciji: naziv u izvorniku, odnosno njegov prijevod, datum te naziv zemlje i institucije koja je izdala inozemnu obrazovnu kvalifikaciju
 - podatke o obrazovnom, odnosno studijskom programu, godinama obrazovanja, semestrima/razredima.
- (3) Podaci iz stavka 2. ovog članka prikupljaju se, obrađuju, pohranjuju i dostavljaju Agenciji u svrhu osiguravanja jednakog postupanja prema nositeljima inozemnih obrazovnih kvalifikacija u postupku priznavanja, te u druge svrhe predviđene posebnim propisima.

Glava IV.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 19.

Školske svjedodžbe, diplome i druge javne isprave o stečenoj naobrazbi izdane do 8. listopada 1991. godine u obrazovnim ustanovama na području bivše SFRJ izjednačene su po pravnoj snazi sa školskim svjedodžbama, diplomama i drugim javnim ispravama obrazovnih ustanova Republike Hrvatske i ne podliježu postupku priznavanja.

Članak 20.

Interne akte iz članka 4. stavka 2. ovog Zakona nadležna tijela donijet će u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.



Članak 21.

Postupci priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija započeti prije stupanja na snagu ovog Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija (Narodne novine, br. 158/2003., 198/2003., 138/2006. i 45/2011.).

Članak 22.

Danom stupanja na snagu ovog Zakona prestaje važiti Zakon o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija (Narodne novine, br.158/2003., 198/2003., 138/2006. i 45/2011.)

Članak 23.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.



V. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Članak 1.

Ovim člankom utvrđuje se predmet Zakona, a to su prepoznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu pristupa tržištu rada u zanimanjima koja nisu uključena u Popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj, automatsko prepoznavanje razina inozemnih obrazovnih kvalifikacija sa svrhom nastavka obrazovanja u slučajevima kada je to opravданo te priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija sa svrhom nastavka obrazovanja u slučajevima kada se ne primjenjuje automatsko prepoznavanje, utvrđuju se nadležna tijela te ustanove koja provode postupke priznавanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija i razdoblja obrazovanja u inozemstvu.

Članak 2.

U članku 2. navodi se cilj Zakona i načela na kojima se treba temeljiti prepoznavanje i priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija.

Članak 3.

U članku 3. objašnjavaju se osnovni pojmovi vezani uz prepoznavanje i priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija i razdoblja obrazovanja.

Članak 4.

Ovim člankom utvrđuje se tko sve ima pravo na prepoznavanje, odnosno priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija. Također se utvrđuje na koji način će se provesti postupak priznavanja inozemne obrazovne kvalifikacije za azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom koji iz opravdanih razloga nije u mogućnosti dostaviti potrebnu dokumentaciju kojom dokazuje inozemnu obrazovnu kvalifikaciju.

Članak 5.

U ovom članku utvrđuje se da je za prepoznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu pristupa tržištu rada u profesijama koje nisu uključene u Popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj nadležan Nacionalni ENIC/NARIC ured pri Agenciji za znanost i visoko obrazovanje.

Članak 6.



Članak 6. uređuje u kojim slučajevima Agencija primjenjuje prepoznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije te u koju svrhu.

Članak 7.

Članak 7. propisuje obveznu dokumentaciju koja se prilaže uz upito prepoznavanju inozemne obrazovne kvalifikacije.

Članak 8.

Članak 8. propisuje što sve obuhvaća mišljenje o inozemnoj obrazovnoj kvalifikaciji te propisuje da se provjerava vjerodostojnost kada postoji sumnja u vjerodostojnost isprave.

Članak 9.

Članak 9. propisuje rok u kojem Agencija daje mišljenje o inozemnoj obrazovnoj kvalifikaciji te što se sve u mišljenju navodi.

Članak 10.

Članak 10. propisuje mogućnost izjavljivanja prigovora protiv mišljenja Agencije.

Članak 11.

Članak 11. propisuje da nositelj inozemne obrazovne kvalifikacije u visokom obrazovanju stečeni naziv koristi u njegovom izvornom obliku.

Članak 12.

U članku 12. propisuje se da se prepoznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije provodi bez naknade.

Članak 13.

Članak 13. propisuje nadležnost u postupcima priznavanja razdoblja obrazovanja provedenog u inozemstvu u svrhu nastavka obrazovanja. Postupci priznavanja dio su unutarnjeg i vanjskog sustava osiguravanja kvalitete te podliježu vanjskom vrednovanju.

Članak 14.



Članak 14. propisuje da nadležnost nad prepoznavanjem inozemne obrazovne kvalifikacije koja se stječe po završetku osnovnoškolskog odgoja i obrazovanja, u svrhu upisa u srednju školu, te inozemne obrazovne kvalifikacije koja se stječe po završetku srednjoškolskog odgoja i obrazovanja, u svrhu upisa na studijski program ima Središnji prijavni ured Agencije, a nadležnost nad prepoznavanjem ili priznavanjem inozemne obrazovne kvalifikacije na razini visokog obrazovanja u svrhu nastavka obrazovanja visoko učilište na kojem se želi nastaviti obrazovanje u sklopu svoga upisnog postupka ili Središnji prijavni ured, uz savjetodavnu pomoć Nacionalnog ENIC/NARIC ureda.

Članak 15.

Članak 15. propisuje u kojim će slučajevima Središnji prijavni ured, odnosno visoka učilišta automatski prepoznati i razinu inozemne obrazovne kvalifikacije. Također, ovim člankom se propisuje da visoka učilišta svojim općim aktima uređuju prepoznavanje, odnosno priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija sa svrhom nastavka obrazovanja.

Članak 16.

Članak 16. propisuje nadležnost u provedbi prepoznavanja ili priznavanja inozemne obrazovne kvalifikacije na razini visokog obrazovanja u svrhu nastavka obrazovanja.

Članak 17.

Članak 17. propisuje transparentnost i osiguravanje kvalitete postupaka.

Članak 18.

Članak 18. propisuje da su Agencija, visoka učilišta i obrazovne ustanove koje provode prepoznavanje, odnosno priznavanje dužne u elektroničkom obliku voditi evidencije o svim ishodima prepoznavanja, odnosno priznavanja. Također navodi što sve moraju sadržavati evidencije te koja je svrha njihova prikupljanja, obrađivanja, pohranjivanja i prenošenja.

Članak 19.

Članak 19. propisuje da školske svjedodžbe, diplome i druge javne isprave o stečenoj izobrazbi izdane do 8. listopada 1991. u obrazovnim ustanovama na području bivše SFRJ ne podliježu postupku priznavanja jer su izjednačene po pravnoj snazi sa školskim svjedodžbama, diplomama i drugim javnim ispravama obrazovnih ustanova Republike Hrvatske.



Članak 20.

Članak 20. propisuje rok u kojem će nadležna tijela donijeti interne akte iz članka 4. stavka 2. ovog Zakona.

Članak 21.

Članak 21. propisuje da će se postupci priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija početi prije stupanja na snagu ovog Zakona dovršiti prema odredbama Zakona o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija (Narodne novine, br. 158/2003., 198/2003., 138/2006. i 45/2011.).

Članak 22.

Članak 22. propisuje da danom stupanja na snagu ovog Zakona prestaju važiti Zakon o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija (Narodne novine, br. 158/2003., 198/2003., 138/2006. i 45/2011.).

Članak 23.

Članak 23. propisuje da ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u Narodnim novinama.

